

Vidare åsidosatte kommissionen sin skyldighet till neutral och opartisk utredning av de faktiska omständigheterna genom att gynna BdB framom andra berörda och fastställa de faktiska omständigheterna tendentiöst. Beslutet kränker motiverings-skyldigheten enligt artikel 253 EG. En central del av beslutet, fastställelsen av den "rimliga gottgörelsen" till 12 procent efter skatt, kan inte verkställas och grunderna för beräkningen framgår inte. Vidare gjorde kommissionen inte någon åtskillnad mellan avkastningen på det egna kapitalet ("Return on Equity"; RoE) och investeringsavkastningen ("Return on Investment"; RoI) och förväxlade avkastningen före och efter skatt. Hänvisningen till beslutet i ärendet *Crédit Lyonnais* såsom underlag för det antagna avkastningsbeloppet uppfyller inte kravet på motivering. Kommissionen tog slutligen inte upp Förbundsrepubliken Tysklands väsentliga argument i sitt beslut.

Kommissionen lade en principiellt felaktig beräkning till grund för sitt beslut, eftersom den för första gången tillämpade måttstocket "genomsnittlig avkastning" såsom minsta beräknade avkastning på det offentliga kapitaltillskott till ett lönsamt ekonomiserande offentligt företag. Därigenom överskred kommissionen sin behörighet att kontrollera stöd. Artikel 295 EG skyddar det offentliga företagsverksamhet och begränsar därigenom bland annat kommissionens behörighet med avseende på tillämpningen av artikel 87.1 EG. Statens företagssamma handlande utesluter förekomsten av "stöd som ges ... med hjälp av statliga medel" i den mening som avses i artikel 87.1 EG i fråga om lönsamma företag. Genom en excessiv utvidgning av begreppet stöd tillämpade kommissionen felaktigt måttstocket marknadsekonomiskt handlande investerare på kapitaltillskott till ett lönsamt ekonomiserande företag. Det offentliga som investerare har ett vidare utrymme för bedömning i samband med kapitaltillskott till ett lönsamt ekonomiserande företag.

Kommissionen förutsatte felaktigt en genomsnittlig avkastning såsom minsta beräknade avkastning på kapitaltillskott från det offentliga. Därigenom bortsåg kommissionen från WestLB:s särskilda struktur och affärsverksamhet samt från den särskilda målsättningen med och den rättsliga utformningen av *Wohnungsbauförderungsanstalts* egendom. Den tillskjutna egendomen från *Wohnungsbauförderungsanstalt* kan inte likställas med kapital som fritt kan investeras, utan är underkastad målsättningen med offentligt främjande av bostadsbyggande och är allmännyttig utan vinstsyfte. Genom att integrera *Wohnungsbauförderungsanstalt* med WestLB uppnåddes en märkbar synergieffekt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 oktober 1999 av P.C.P. van Oppen-Veger, som driver verksamhet under firma Service station v/h J. P. Veger

(Mål T-238/99)

(2000/C 6/55)

(Rättegångsspråk: nederländska)

P.C.P. van Oppen-Veger, som driver verksamhet under firma *Service station v/h J.P. Veger, Maria Hoop* (Nederländerna), har den 15 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten P.J.M. Brouwer, Meerssen.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall,

- a) åtminstone delvis, ogiltigförklara kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig) av den 20 juli 1999 om statligt stöd som Nederländerna har beviljat 633 bensinstationer i det område som gränsar till Tyskland⁽¹⁾,
- b) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-210/99.

⁽¹⁾ EGT L 280, s. 87.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 oktober 1999 av J.J.L. Alofs, som driver verksamhet under firma Auto service Center Alofs

(Mål T-239/99)

(2000/C 6/56)

(Rättegångsspråk: nederländska)

J.J.L. Alofs, som driver verksamhet under firma *Auto service Center Alofs, Arnhem* (Nederländerna), har den 18 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten S.C. Struycken-Veenhoff, Nijmegen.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- a) ogiltigförklara artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut (K (1999) 2539 slutlig) av den 20 juli 1999 om statligt stöd som Nederländerna har beviljat 633 bensinstationer i det område som gränsar till Tyskland⁽¹⁾,

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-210/99.

⁽¹⁾ EGT L 280, s. 87.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 oktober 1999 av Antonio Pernice

(Mål T-241/99)

(2000/C 6/57)

(Rättegångsspråk: franska)

Antonio Pernice, Torre d'Isola (Italien), har den 19 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier och Véronique Peere, Bryssel, delgivningsadress: Société de Gestion Fiduciaire, Immeuble "Um Piquet", 2-4, rue Beck, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 22 december 1998 att såsom disciplinåtgärd mot honom utan uppsägningstid säga upp hans avtal om tillfällig anställning från och med den 1 januari 1999,
- förplikta kommissionen att till honom utbetala ett belopp som i överensstämmelse med rätt och billighet [*ex aequo et bono*] beräknats till 250 000 EUR, såsom skadestånd för den ekonomiska och ideella skada som han åsamkats till följd av institutionens upprepade fel,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar i första hand att rätten till försvar åsidosatts och gör gällande följande:

- a) Artikel 7 tredje stycket i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, eftersom den myndighet som har befogenhet att sluta anställningsavtal (nedan kallad myndigheten) inte iakttagit den tidsfrist som anges i denna bestämmelse, utan att ange någon förklaring som kan motivera detta.
- b) Reglerna om god förvaltningssed inom personalområdet har åsidosatts, eftersom
- en av de tre medlemmar som genom delegation tillsatts för att utöva myndighetens befogenheter även tillhörde den myndighet som med stöd av delegation fattade beslut om en första disciplinåtgärd, vilken senare drogs tillbaka, och uppfyller således inte kraven avseende objektivitet och opartiskhet,
  - det omtvistade beslutet fattats utan att myndigheten fått kännedom vare sig om sökandens yttrande avseende förslaget till protokoll från det förhör som hållits med tillämpning av artikel 7 tredje stycket i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna eller om de grunder och argument som han utvecklat till sitt försvar såväl inför disciplinnämnden som under det ovan nämnda förhöret.
- c) Artikel 2 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och artikel 25 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, eftersom han inte i tid meddelats vilka gärningar han med stöd av artikel 11 första stycket och artikel 12 första stycket i tjänsteföreskrifterna klandrats för, vilket förhindrat honom att försvara sig.

Sökanden hävdar även att det omtvistade beslutet bygger på en uppenbart oriktig bedömning, eftersom det inte fastställts om de omständigheter som lagts honom till last överensstämmer med verkligheten, eller i vart fall eftersom deras kvalificering mot bakgrund av omständigheterna uppenbart har överdrivits. Han anser dessutom att myndigheten åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att vidta en disciplinåtgärd mot honom som inte står i proportion till hur allvarliga de gärningar som lagts honom till last är, gärningar som enligt disciplinnämndens ledamöters enhälliga åsikt endast motiverar en mildare åtgärd, nämligen en anmärkning.